

Waar is de man met de hoed op 1 april 2018

Het is buitengewoon spannend. Waar is die man met die hoed op 1 april. Nou, gisteren 31 maart, nog steeds niet op het nest. Nog steeds niet thuis. Dat hebt u eerder kunnen lezen. Die man met de hoed is zelf gaan wandelen. Gewoon uit sjacherein. Zwaar de pest had die man met de hoed erin. Tja, zo gaan die dingen.

Ik heb u al vaak verteld over die man met de hoed. Die kan echt sjaggeren, lopen en luimen. Op tijd een mooi dingetje op de kop tikken. De man met de hoed is een meester als het gaat over koopjes. Altijd schooieren. Altijd luimen. Altijd een beetje doen alsof je – zielig bent – De schaamte voorbij. Dat is een talent apart.

Tja, met grote verwondering en met plaatsvervangende schaamte stond ik vroeger naast de man met de hoed. Die was altijd zielig op de één of andere manier. Grote onbreekbare schouders, die zonnebril en die hoed ... het verbaast mij tot op de dag van vandaag. Ik heb véél geleerd van die man met de hoed. Een charmeur eerste klas. Komt gewoon binnen, met die hoed en die zonnebril. Mensen kijken, moeten even schrikken. Wat komt hier nu binnen? Moeten we ons zorgen maken of gaat het méévallen. Een geniale stap van de man met de hoed. Ik loop er maar achteraan.

Altijd een soort van toneelstukje heeft die man met de hoed; struikelt minimaal over een drempel die er niet eens lag. Met stomme verbazing gaat het voort: "... neemt u mij niet kwalijk: geen probleem ... mooi huis hier ... mag ik verder kijken, ik ben zo benieuwd ... ow sorry, die drempel, geen probleem het is mijn fout. Tja, die rare bril ook, sorry ik kan het niet altijd even goed zien. Pardon: mag ik even doorlopen?" Die man met de hoed flikt het. Mensen stappen opzij ...

De koop is al gesloten. Nog geen handeltje gezien.

Die man met de hoed heeft het wéér voor elkaar. En ik, ik loop er maar achteraan. Wat moettie nou weer. Zo gaan die dingen. Nooit bang is die man met de hoed. Altijd voor een koopje. Voor weinig. Voor: "je kenne weten ..." Het valt mee ... en de mensen kijken naar mij. Had jij die man met die zonnebril niet even kunnen waarschuwen, voor die drempel? Je ziet toch dat 'ie bijna was gestruikeld. Die drempel die er niet lag. Die man met de hoed die het spelletje speelt. En ik er maar schaamtevol achteraan. Tja, zo gaan die dingen.

Ik heb veel geleerd van die man met de hoed. Vroeger schaamde ik mij nog, tegenwoordig is dat helemaal anders. Gewoon joepen voor weinig en zielig doen. Misschien is de man met de hoed daarom zelf gaan wandelen. Het aapie kan het nu zelf. Schooieren voor weinig. Ik voel mij een beetje "geschoold" door de man met de hoed. Ik ben een beetje opgevoed door de man met de hoed. Die man met de hoed. NIET BANG ZIJN. Schooieren en joepen voor weinig voor je "kenne weten". Dat is belangrijk. Laat je nooit Apple's (tja, computers) voor citroenen verkopen.

Laat je nooit foppen. Mooie vruchten op de markt: ze kunnen ook gewoon rot zijn. Kijken, ruiken, beetje voelen. Vragen naar de prijs. De prijs "koning – koopman", bij deze? ... dan gaat er gewoon een euro vanaf. Anders loopt de man met de hoed gewoon door. Meestal gaat er inderdaad iets van de prijs af. Al is het maar vijftig cent. Doorlopen is gratis: andere stal = altijd een betere deal.

Verdomd.

Vroeger vond ik dat beschamend. Je gaat toch niet lopen afpingelen? Met plaatsvervangende schaamte stond ik ernaast. Dat ga je toch niet maken? Maar net zo makkelijk, de man met de hoed is voor niemand bang. Goede koop is voor weinig te joepen. Verdomd zo gaan die dingen.

Misschien dáárom is de man met de hoed nog niet thuis.

Hij is zélf gaan wandelen. Op zoek naar nieuwe koopjes. De tovenaars-zoon kan het inmiddels zelf wel: joepen voor weinig. Koopjes jagen: op de fiets en dat zoekt 'ie zélf maar lekker uit. Inderdaad, het gaat me steeds beter af.

Veel geleerd van de man met de hoed. Maar het regent, waar is de man met de hoed op 1 april nou? Met die zonnebril, die grote hoed, die verzekerde stappen waarmee de man met de hoed over de natte straten loopt. Gewoon van huis gegaan. Van plan om nooit meer terug te komen. Maar het is genoeg zo. Hij moest nu maar weer eens terug thuis komen. Uit de regen. Het regent al geruime tijd. De man met de hoed hoeft in mijn huis geen koopjes te jagen. De voeten met grote schoenen hoeven niet eens geveegd. De hoed hoort op de plaats, geworpen met een vriendelijke lach.

Man met hoed, wanneer ben jij uitgewandeld, het regent onophoudelijk en ik heb mooie koopjes gejoept vandaag. Niet in de laatste plaats een paar prachtige boeken, voor weinig zoal;s dat hoort. Eén uit het pantheon van de nobelprijswinnaars voor literatuur. Voor 1 Euro. Die had ik nog niet. John Calsworthy ... nog nooit van gehoord. Tóch Nobelprijs Literatuur in 1932. Dan ben je geen kleintje. En het blijft maar regenen, regenen en regenen ... MAN, je hebt alleen maar een hoed, niet eens een parapluie. Komt toch thuis met sokken soppend nat in die grote wandelschoenen. Als was het alleen maar om in een ruime stoel, tabak en schuim, e.e.a. nog eens na te lezen.

...

M
( )
(>
/ \